ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011 тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ №_____
на №_____від_____

Рішення №_____ від "_____"_____2016 р.
про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо укладення угод про розподіл продукції» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 14.03.2016 № 01/31-2667.

За результатами розгляду проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проектом Закону пропонується внести зміни до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо укладення угод про розподіл продукції, зокрема, Кодексу України про надра, законів України «про угоди про розподіл продукції», «Про нафту і газ».

Однак, проект Закону не може бути погоджений з огляду на наступне.

Щодо запропонованих проектом Закону змін до Податкового кодексу України слід зазначити, що незрозуміло чи стосуються пропозиції щодо внесення змін до п.252.1.3 ПКУ діючих договорів про спільну діяльність.

Крім того, в контексті запропонованих законопроектом норм щодо встановлення пільгових ставок рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин під час виконання угод про розподіл продукції, слід зазначити, що проведеним розробником аналізом регуляторного впливу не доведено доцільності та ефективності запровадження даного механізму державного регулювання. Пропозиція щодо ставки оподаткування рентною платою за користування надрами має бути обґрунтована на конкретних прикладах для звичайних умов діяльності та для діяльності в умова дії угоди про розподіл продукції.

Проектом Закону, серед іншого, передбачається внести зміни до Закону України «Про угоди про розподіл продукції», Зокрема, мова іде про

Державна регуляторна служба України
ВИХ №2610/0/20-16 від 20.04.2016

необхідність усунення посилань на абзац п'ятнадцятий частини першої статті 7 Закону.

Водночас, викликає сумнів внесення змін до Закону, що мають стимулювати ініціативу надрокористувачів, які мають спеціальний дозвіл на користування надрами, укладати угоди про розподіл продукції (у тому числі існує можливість укладення таких угод за участю кількох учасників).

Зокрема, дуже сумнівною (юридичному та економічному сенсі та в плані організації виконання передбаченого) виглядає пропозиція щодо доповнення пункту 5 статті 19 положеннями про потенційну можливість відшкодування за рахунок компенсаційної продукції вартості майна, набутого до укладення угоди про розподіл продукції. Сьогодні, коли немає жодного досвіду реалізації угод про розподіл продукції в умовах ведення робіт навіть на розвідувальних ділянках, що вже говорити про родовища, які розробляються тривалий час.

Враховуючи передбачене законом індексування витрат, що мають відшкодовуватися за рахунок компенсаційної продукції, викликає сумнів існування організаційної можливості відповідних органів державної влади забезпечити укладення подібних угод.

При цьому закінчення пункту 5 статті 19 та запропонований пункт 4 доповнення статті 23, в якому говориться про те, що правовий режим такого майна визначається угодою, прямо створює умови для корупції.

Укладення угод про розподіл продукції є елементом ручного управління користуванням нафтогазоносними надрами і потрібно політично визначитись з масштабами впровадження таких складних угод.

Крім того, потребує уточнення абзац десятий частини п'ятої статті 6 Закону про угоди, в якому слово «підлягає» змінюється словами «а р разі потреби, документи, що засвідчують право користування землею та інші документи дозвільного характеру, оформлені до укладення угоди про розподіл продукції, підлягають», адже слова «у разі потреби» можуть призводити неоднозначного трактування та значного впливу суб'єктивного фактору при практичному застосуванні цієї норми.

Частина друга статті 16 Закону про угоди, що викладається у новій редакції, потребує узгодження з термінологією Закону про угоди, відповідно до якого інвестору в користування передається *ділянка надр, а не її частина*.

Стаття 23 Закону про угоди доповнюється частиною п'ятою та передбачає, що якщо стороною угоди про розподіл продукції є державне підприємство або господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток, паїв) якого належить державі, або господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток, паїв) якого належить господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток, паїв) якого володіє держава, то такій угоді сторони можуть передбачити перехід у власність або господарське відання майна, вартість якого під час виконання угоди про розподіл продукції була повністю відшкодована компенсаційною продукцією.

Відповідно до частини першої статті 113 Цивільного кодексу України, статті 1 Закону України «Про господарські товариства» господарським

товариством є юридична особа, статутний (складений) капітал якої поділений на частки між учасниками.

Частиною першою статті 3 Закону України «Про акціонерні товариства» визначено, що акціонерне товариство – господарське товариство, статутний капітал якого поділено на визначену кількість часток однакової номінальної вартості, корпоративні права за якими посвідчуються акціями.

У зв'язку з цим вказана частина проекту Закону підлягає уточненню.

Щодо пропозицій до Закону України «Про нафту і газ»

Проектом Закону передбачається внесення змін до статті 11 Закону України «Про нафту і газ», яка регулює процедуру видачі спеціального дозволу на користування нафтогазоносними надрами.

Проте, чинна редакція Закону України «Про нафту і газ» не відповідає вимогам Законів України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та «Про адміністративні послуги».

Так, відповідно до частини першої статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, платність або безоплатність видачі (переоформлення, видачі дубліката, анулювання) документа дозвільного характеру, строк видачі або надання письмового повідомлення про відмову у видачі документа дозвільного характеру, вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, видачі дубліката, анулювання документа дозвільного характеру, строк дії документа дозвільного характеру або необмеженість строку дії такого документа, перелік та вимоги до документів, які суб'єкту господарювання необхідно подати для одержання документа дозвільного характеру.

Згідно з частиною першою статті 5 закону України «Про адміністративні послуги» виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюється, зокрема:

перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги;

платність або безоплатність надання адміністративної послуги;

граничний строк надання адміністративної послуги;

перелік підстав для відмови у наданні адміністративної послуги.

Таким чином, Закон України «Про нафту і газ» потребує приведення у відповідність до Законів України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та «Про адміністративні послуги», в частині визначення основних вимог до видачі (переоформлення, видачі дубліката, анулювання) документа дозвільного характеру.

Крім того, проектом Закону пропонується частину першу статті 20 Закону України «Про нафту і газ» доповнити новим абзацом передбачивши, що власник спеціального дозволу на користування нафтогазоносними надрами має право укладати договори про спільну діяльність без створення юридичної особи на основі об'єднання вкладів учасників (просте товариство), за умови

прийняття сторонами договору солідарної відповідальності за зобов'язаннями, передбаченими таким договором; при цьому не можуть бути вкладом у спільну діяльність тимчасові споруди та інженерні споруди, пов'язані з користуванням надрами, що перебувають на обліку користувача нафтогазоносними надрами до укладення договору про спільну діяльність (зокрема свердловини, газопроводи, компресорні установки).

Однак, із зазначеною пропозицією до статті 20 Закону України «Про нафту і газ» важко погодитись, оскільки вона обмежує здійснення правочину, направленого на раціональне використання майна (в першу чергу свердловин), які можуть залишитися у попереднього власника спеціального дозволу на користування надрами при переході прав на користування надрами до іншої особи.

В доповнення зазначаємо, що аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) до проекту Закону не відповідає до вимогам статті 8 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та вимогам Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

Зокрема, у пункті 6 АРВ розробником повинні бути визначені очікувані результати прийняття запропонованого проекту Закону, необхідно провести розрахунок очікуваних витрат та вигод суб'єктів господарювання, громадян та держави внаслідок дії регуляторного акта, який повинен бути наведеним не лише в узагальнено-декларативній формі, а таким, що відображає реальний стан справ в ринковому та підприємницькому середовищі.

Відповідно до пункту 8 Методики, визначення очікуваних результатів прийняття регуляторного акта (пункт 6 АРВ) провадиться із застосуванням методу аналізу вигод та витрат у простій (перелік очікуваних позитивних та негативних факторів) або складній (із застосуванням різноманітних економічних моделей) формі.

Для проведення аналізу вигод та витрат установлюється певний період. Розмір кожної вигоди та витрати обчислюється з використанням статистичних даних, наукових досліджень та опитувань, а також даних, одержаних з інших джерел. На підставі обчисленого розміру кожної вигоди та витрати підсумовується загальний розмір.

Однак, вміст пункту 6 АРВ не можливо оцінити, оскільки при *передбаченому законопроектом, зокрема, запровадженню пільгових ставок рентної плати* за користування надрами для видобування корисних копалин під час виконання угод про розподіл продукції, розробником без будь-яких фінансово-економічних розрахунків *вказується про відсутність відповідних додаткових витрат.*

Додатково зазначаємо, що в разі повторного подання відповідного проекту регуляторного акта на розгляд і погодження до ДРС у порядку визначеному статтею 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», необхідно при складанні аналізу регуляторного впливу до проекту керуватися вимогами Методики проведення

аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами від 16.12.2015 № 1151).

Таким чином, розробку проекту Закону здійснено з порушенням принципів державної регуляторної політики адекватності, ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 в частинні підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308.

Ураховуючи вищенаведене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо укладення угод про розподіл продукції».

Голова Державної
регуляторної служби України **К. М. Ляпіна**

Мисько В І
т. 254-52-21